

Obřad svěcení vína

Na svátek sv. Jana Evangelisty 27.12. žehná církev podle dávné tradice víno. Kdo by měl zájem si nechat tento ušlechtilý plod révy požehnat, může si jej přinést v tento den na mši sv. a postavit na vyhrazené místo v kostele. Letos bude požehnáno i víno svažené (dodané duchovní správou), kterým si bude možno při malé agapé po mši připít. Ačkoliv jde o čtvrtek, bude mše sv. v městském kostele výjimečně večer od 18.00 hod.

Obnova manželských slibů

Dalším krásným obřadem spojeným s dobou vánoční je obnova manželských slibů na svátek Svaté rodiny. V při mši v neděli 30.12. se tedy budou moci manželé navzájem znovu slavnostně ujistit, že si chtějí i nadále zachovat lásku, úctu a věrnost.

Mše sv. na počátku roku

Od středy 2.1. do pátku 4.1. nebudou v Rožmitále mše sv. Budu čerpat krátké volno. Příslušné intence odsloužím v Č. Budějovicích. Mše sv. nebude sloužena ani v úterý 8.1., kdy se zúčastním pravidelného školení mladých kněží na biskupství.

Mše sv. v domově důchodců

V lednu budou slouženy mše sv. v domově důchodců ve čtvrtek 10.1. a 24.1., vždy od 14.30 hod.

Úmysly mší svatých od 24. prosince 2007 do 20. ledna 2008

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 24.12. M 15.30 R 22.00	Za Emanuela Hajera a členy rodu Za Jakuba Jana Rybu a jeho rodinu	Po 31.12. M 15.30	Na dobrý úmysl
Út 25.12. R 8.15	Za farnosti	Út 1.1.	Za farnosti
St 26.12. m 8.15	Za † Petra a Marii Brindzovy, Josefa a Marii Dvořákovy a všechny příbuzné	St 2.1.	Mše sv. není – intence za Karla Kozla bude odsl. v Č.B.
Čt 27.12. M 18.00	Za Josefa a Marii Suškovy, jejich syna a d. v o.	Čt 3.1.	Mše sv. není
Pá 28.12. M	Na poděkování s prosbou o Boží ochranu a požehnání v nastávajícím roce	Pá 4.1.	Mše sv. není – intence na poděkování za uplynulý rok s prosbou o požehn. v roce nastávajícím bude odsl. v Č.B.
So 29.12. M	Za † Jiřího Váně	So 5.1. M	Volná intence
Ne 30.12. R	Za Jaroslava Bečku a jeho rodiče	Ne 6.1. R	Za farnosti
Po 7.1.	mše sv. není	Po 14.1.	mše sv. není
Út 8.1.	mše sv. není	Út 15.1. M	Za Karla Vránu a d. v o..
St 9.1. M	Za † paní Novákovou	St 16.1. M	Volná intence
Čt 10.1. m	Volná intence	Čt 17.1. m	Volná intence
Pá 11.1. M	Za Boží pomoc a ochranu pro celý rod v nastávajícím roce	Pá 18.1. M	Za rodinu Holanovu
So 12.1. M	Za Slavomíra, Františka a Jana Kovaříkovy	So 19.1. M	Za Františka Kulovaného a celý rod
Ne 13.1. R	Za rodiče Marii a Frant. Durdilovy, dceru Marii, syna Františka, Mirumila Pechara a vnuka Míšu	Ne 20.1. R	Za farnosti

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182. Uzávěrka příštího čísla je ve středu 16.1. 2008. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i styl. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 21 Ročník IV

23. prosince 2007

**Duchovní správa přeje všem čtenářům Farního zpravodaje
vánoční svátky plné pohody, naděje a lásky a především
jistotu, že narozený Ježíš nám bude nablízku po celý
nastávající rok.**

**Děkuji Vám za další rok, který jsem mohl s Vámi prožít, za
krásná společná setkání při mších i v rodinách, za Vaši pomoc
v nejrůznějších záležitostech a především za modlitby,
kterými mne provázíte v mé kněžské službě.**

**Váš P. Ivo Prokop,
administrátor**

Lavice v městském kostele

Zatímco byl před dvěma léty vymalován interiér a s pomocí města se daří postupně opravovat i vnějšek městského kostela, máme v kostelní lodi jedno bolestivé místo. Patrně každý návštěvník našeho kostela si všimne špatného stavu lavic. Těch sto let, po které slouží generacím věřících, se na nich značně podepsalo. Vlhkost, červotoč, trouchnivění udělaly z kdysi krásné součásti kostelního vybavení smutnou trosku.

Na zasedání farní rady jsme se tedy usnesli, že se pokusíme pořídit lavice nové, hezčí a pohodlnější. Jde však o věc značně nákladnou, na kterou musíme shromáždit dostatek finančních prostředků. Že jste vy, rožmitálští farníci, štedří, se ukázalo už při mnoha předchozích sbírkách, kdy jsme si mohli díky vašim darům vylepšit prostředí obou našich kostelů. Tak vás tedy i nyní prosím o příspěví.

Sbírký, které vykonáme o letošních vánočních svátcích, budou určeny právě na tento účel. Budu vám vděčný nejen já, ale i vaši potomci, kteří jednou zasednou v lavicích na vaše místa a budou na vás pamatovat v modlitbách. Bylo by také skvělé, kdyby se podařilo najít nějaké sponzory, kteří by nám pomohli náš záměr realizovat. Pokud by někdo z vás o nějakém sponzorovi věděl, vřele to uvítám. Doufejme, že už o příštích Vánocích budeme sedět v městském kostele pohodlněji v nových lavicích a s radostnou hrdosťou, že jsme to dokázali.

P. Ivo Prokop

Ohlasy Rybovy České mše vánoční v české literatuře

Opět je za dveřmi čas Vánoc, kostely začínají vonět lesem, stavějí se betlémy, uklízí se, zpěváci a hudebníci nacvičují „Rybovku“. Tichý advent ustupuje jásavému vánočnímu „Gloria“.

Česká mše vánoční Hej, mistře Jakuba Jana Ryby už letos slaví 211. narozeniny a přestože by se mohlo zdát, že je to již dáma „v letech“, v hudbě tomu tak není. Skutečné hodnoty totiž nestárnou a stále oslovují tisíce lidí po celém světě. Letos ji pěli dokonce i lordi v britském parlamentu. Nepřestane nás udivovat, jak si tato prostá skladba s rodištěm pod brdskými kopci nenásilně razí cestu k mnoha lidským srdcím. A tak si pokračování našeho historického seriálu necháme až na začátek příštího roku a vrátíme se k ohlasům, které tato skladba vyvolala u našeho předního spisovatele Aloise Jiráska. Ani on nezůstal při jejím poslechu chladný, také v jeho duši zanechala mocný dojem.

Vzpomínka Aloise Jiráska na dobu jeho dětství v 50. letech 19. stol. (Z mých pamětí, 1911)

Prosinec ubíhal za mrazů, chumelek i vánic, svátky vánoční se blížily... O Štědrém večeru jsme mívali rybu, když ji poslali ze mlýna, kde otec mlel. Jinak jsme večereli tak, jak se obecně strojilo... Po večeři přinášela matka nadílku: vánočku, jablka, ořechy, křížaly, sušené hrušky. O půlnoci se choďovalo na jitřní. Staré i mladé vábila zvláštní její doba i že se na kůru zpívala česká mše pastýřská. Byla od Jakuba Jana Ryby. Tenkrát jsem ještě o nešťastném rožmitálském učiteli nic nevěděl. Ani jeho jméno jsem neuslyšel vyslovit. Lidé jej neznali, ale na jeho dílo, začínající lahodným allegrettem veselé nálady, všichni se těšili už dlouho před vánoce. Bylo to jako lidová opera v kostele, v níž vystupují pastýři, zpívající po česku a volající na sebe po domácku „Jozko“, „Kubo“ ...

Rybova mše v Padolí (U nás)

Zasněženou lipovou alejí mířil proud tmavých postav vzhůru ke kostelu, jehož okna zářila do mrazivé noci... Na kůru kolem varhan planuly nad rozloženými partesy lojové svíčky v železných svícnech zaražených do pultů; u pološeru muži mladí i staří, vesničtí kantoři s houslemi v rukou ... lesní roh mezi nimi probleskl, kování fagotu.

Regenschori, učitel Černý, jindy vážný, byl pln nekľidu. V tom sebou škul, jak dole u sakristie zacinkal zvonec. Usedl za hrací stůl, pokynul hlavou, mávl pravicí jako generál svému šiku, pak ve hřbetě se vzpřímil, vztáhl ruce do kláves.

Předehra mše Jakuba Jana Ryby, pastorální lahodné Allegretto mírně veselé nálady vzezvučelo šerou prostorou prosté svatyně chudě osvětlené, a všechen jiný hlas utíchl. Farář Havlovický u oltáře dychtivě naslouchal výborné hře učitele Černého. On a všichni čekali co dál, až se pastýři ozvou. A již tu byli. „Hej, mistře! Vstaň bystře!“ budil pastýř příjemným tenorem, a kostel provanulo hnutí milého, očekávaného překvapení.

V odpověď rozezvučel hlas rozespáleného starého pastuchy, svěžím však basem a pěkně: „Nu, nu, proč mi nedáš v spaní pokoje?“ Mladý pastýř znovu důtklivě pobízel: „Slyším za horou tam zvuk, moldánkový jemný hluk“; pastorální měkká, lahodná hudba provázela zpěv. Vpadly svěží hlasy učitelova synka i Kalinova Jeníka, při Gloria připojila se Kalinova sestra pěkným hlasem... A pak zase hnutí dole v lidu, když starý pastucha poručil: „Jeden svolá všecku chasu a jí vyřídí, aby vzali housle, basu, to jí nařídí...“.

Zpěv za zpěvem se nesl, až plným sborem na plné hudby zahlaholilo: „Slavme Boha nejvyššího, Syna jeho jediného, hudbami a kytarami, varhanami, též cymbály, píšťalami a též bubny.“ Regenschori spokojen, záře, že všecko šlo tak dokonale, vytáhl všechny rejstříky. S varhanami spustily ostatní nástroje fortissimo, i hlasy, jež pěly: „Budiž veleben na věky, amen.“

Na kůru si jen vydechli, regenschori sestoupil od varhan a už napravo na kruchtě zanotoval bělovlasý Vít s Lhotákem: „Narodil se Kristus Pán, radujme se!“ Vánoční píseň zajásala celým kostelem od oltáře ke dveřím, pod kůrem, pod kruchtách, pronikala ven a nesla se dále k zaváté stráni v jasném klidu posvátné noci...

Zřejmě nejkrásnější báseň, jaká kdy o Rybovi vznikla, je Romance o duši Jakuba Jana Ryby, básníka Svítla-Kárníka. Nádherný text zhudebnil Jaroslav Křička.

Všem čtenářům historického seriálu přeji pozhnané Vánoce. Kéž nám k jejich hlubokému prožití pomůže i poselství České mše vánoční.

Ivana Hoyerová

Romance o duši Jakuba Jana Ryby

Jakub z Rožmitála, duše ubitá,
před nejvyšším soudcem dnes se ocítá.
Dobry muzikus a školmistr byl dbaly,
panští biřici však jako zvěř ho štvaly.
Když si žily proťal rukou šfílenou,
slavné Requiem mu nezpívali kněží,
hrany ani prepuls nezalkaly s věží,
tělo pohřbili v zem neposvěcenou.

A teď jeho duše pod břemenem vin
před trůnem se chvěje, s něhož Boží Syn
vyřkne ortel soudu, ortel nevyvratný.
V úzkostech se svíjí Jakubův stín matný,
neboť věčných temnot kníže údělné
žhnoucím chřtánem sípe: Pro smrt v zoufalosti
moji drábi budou škvařit jeho kosti –
už se otvírají brány pekelné!“

Před stolicí soudnou přísné váhy viz,
kde se cení zlato neb jalový kyz.
Hle, už rarach metá v miskou, u níž dřepí,
vášní těžká pouta, marnivosti střepy,
miska ke dnu padá, běda Jakubu!
Druhá poloprázdná ve výši se třepe...
Kde jsou dobrých skutků perly velikolepé,
jež by zažehnatí mohly záhubu?

K váze, která zjeví, čím kdo křiv či práv,
v tmavé říze kráčí Bratr Blahoslav,
Z jeho ruky druhy první kniha vzkvetla,
z kteréž mládež zákon libozvuků četla,
proto souzenému chce být přímluvčím.
Obdobný spis Rybův klade v zásluh miskou –
proti tíži provin ještě málo zisku!
Už v té sázce bude satan rozhodčím!

Zato rarach mrzut k pecku klopytá,
v muzice se tratí cvakot kopyta.
Mistr tónů Jakub však se vzpřímil jaře,
vida milost zářit Spasiteli s tváře
pro dílo, jež květem jeho ducha je.
Čtyři soli právě Benedictus pějí –
Když za pokoj svatý potom prosby znějí,
anděl Jakuba už vede do ráje ...

Zprávy a oznámení

Poděkování

Děkuji všem malým i velkým členům naší scholy, kteří přišli ve čtvrtek 13. prosince zahrát a zazpívat obyvatelům rožmitálského domova důchodců. Jejich krásné písničky doprovodily mši sv. a připravily tak milý předvánoční dárek všem zúčastněným. Zpěváci dali na chvíli zapomenout na trampoty stáří a svým optimismem povzbudili ty, kteří to mají nejvíce zapotřebí.

Slyš, tu v bédné duše zkormoucený ston,
jak když struny ladí „a“ se ozval tón.
V paruce, hle, bílé, partituru v ruce,
k osudí se blíží a not svitek prudce
v lehčí miskou klade Amadeův zjev.
Rarach vztekla v srsti drápem hřebelcuje,
neboť miska klesla a výš netancuje...
Marné dýmal oheň novou pod pánev?

V tom již Mozart s pultu zvedá taktovku.
před ním pozouny zříš, housle, křídlovku,
Basa s tympany až vzadu za diškanty –
má tu mistr věru dobré muzikanty,
co kdy v Čechách hudlo, je tu v sboru vše.
Kynul, ke Kyrie duet počíná se
a dál flétnou jása, hromží v kontrabase
od Jakuba Ryby pastorální mše.

Krásenky tu s kůrů českých městeček,
v polizonu kantor, trouše šnupeček,
s chasou učitelských v melodii vroucí
hudou věčnou slávu Lásce nehynoucí.
Přidružil se jasný chorus cherubů
a už vše, co hraje u betlémské stáje,
za dušičku prosí, která souzena je:
„Věčné světlo, Pane, mistru Jakubu?“

Před nebeským soudcem mizí božstva zář,
v jesličkách zas vidí jen svou dětskou tvář.
Sladká máti zase na klíně ho chová,
hlavičku mu hladí ruka pěstounova,
pastýř k němu vede drobné nezbedy.
Ó, ta dětská radost všecku slávu předčí,
pro niž serafové kolem v hrůze klečí –
a tu radost slyší z české koledy.

SILVESTROVSKÁ PŘÍLOHA

Jako již tradičně věnujeme i letošní poslední číslo farního zpravodaje humoru, protože humoru je zapotřebí. Přijměte tedy následující stránky jako námět pro zasmání, pevně věříme, že vás někdy drsný humor nepohorší.

Brit, Francouz a Rus se v galerii dívají na obraz Adama a Evy v rájské zahradě.
„Jenom se podívejte, jak jsou klidní a rezervovaní,“ uvažuje Brit, „to musejí být Britové.“
„Nesmysl,“ odporuje mu Francouz. „Jsou nazí a tak krásní. Je jasné, že to jsou Francouzi.“
„Nemají žádné šaty a k jídlu jenom jedno jablko,“ ukazují na obraz Rus. „A říkají jim, že žijí v ráji. To jsou určitě Rusové!“

*Jednoho dne se na kostelní zdi objevil velký nápis: „Bůh je mrtev.“ – Nietzsche
Další den pod něj někdo připsal: „Nietzsche je mrtev.“ – Bůh*

Kněz spěchá v neděli ráno do kostela na mši, a tu uvidí jednoho ze svých farníků, jak usilovně rýpe na zahrádce. Obrátí se na něj s otázkou: „Copak neslyšíte zvony, jako vás volají do kostela?“
„Cože jste říkal?“ optá se jeho ovečka nechápavě.
„Copak neslyšíte zvony, jak vás volají do kostela?“ trpělivě opakuje kněz.
„Nezlobte se, ale musíte mluvit hlasitěji!“, říká snaživý zahradník.
„COOPAAK NEESLYŠÍTEE ZVOONY JAAK VÁÁS VOOLAAJÍ DO KOOSTEELAA?“, křičí důstojný pán.
„Opravdu se nezlobte, otče,“ omlouvá se farník, „ale kvůli těm zatraceným zvonům neslyším ani slovo.“

*Lidstvo odjakživa zajímají dvě zásadní otázky:
1) Kdo vymyslel práci?
2) Jak to, že ho ostatní nezabili?*

Chvilíčku před započítím smutečního obřadu se obřadník v síni otočí ke staříčké vdově a ptá se:
„Kolik bylo vašemu manželovi?“
„Devadesát vosum,“ odpoví vdova, „byl o dva roky starší než já.“
„Takže vám je tedy devadesát šest,“ podotkne obřadník.
Dáma odpoví: „To už skoro nemá cenu chodit domů, co?“

Paměť už mi neslouží jako dřív. Jo, a taky paměť mi už neslouží jako dřív.

Starší dáma se rozhodla připravit svoji poslední vůli a sdělila svému duchovnímu svá dvě poslední přání. Jednak si přála být zpopelněna a za druhé si přála být rozptýlena v obchodním domě Tesco.
„V Tescu?“ užasl duchovní, „proč v Tescu?“
„Budu mít jistotu, že za mnou děti přijdou aspoň jednou za tejdén.“

Modlitba: Bože, obdaruj mě senilitou, abych zapomněl na lidi, které jsem stejně nikdy neměl rád, dej mi to štěstí narazit na ty, které rád mám, a dopřej mi zraku, abych je dokázal od sebe rozeznat.

Ve tři v noci zazvoní profesorovi telefon, ozve se tichý hlas:
„Probudil jsem tě?“
„Hmm, ano...“
„Tak to je dobře, protože já se ještě učím, ty hajzle!“

Včera mě potkalo štěstí! Přišlo se se mnou rozloučit...

Včera večer jsme s mou ženou vedli trošku hlubší rozhovor o různých životních situacích. Přišla řeč i na euthanasii. K tomuto sensitivnímu tématu o volbě mezi životem a smrtí jsem poznamenal: „Nechci, abys mě nechala žít v takovém stavu, kdy bych byl závislý na přístrojích a živěn tekutou stravou z nějaké flašky. Kdybys mě někdy takhle viděla, vypni ty mašiny, které mě udržují naživu.“ „A ona?“ „ONA????!! Ona vstala, vypnula televizi i počítač a vylila moje pivo do záchodu.....!“

Oznámení v kostelích:

- Celonárodní shromáždění pro modlitbu a půst ... Poplatek zahrnuje stravování.
- Kvůli nastalé konfliktní situaci se dnes nekoná původně ohlášené shromáždění za klid a mír.
- Kázání dnes: „Ježíš kráčí po vodách.“
Kázání zítra: „Jak najít Ježíše.“
- Nedovol starostem, aby tě ubíjely. Církev ráda pomůže.
- Irving Benson a Jessie Carterová byli oddáni 24. října v našem kostele. Tak skončilo jejich přátelství od školních let.
- Tématem večerního kázání bude „Co je peklo?“ Přijďte dříve a poslechněte si zkoušku našeho sboru.

Baví se dvě duše v ráji: „Jaká byla poslední věta, kterou jsi slyšel na zemi?“ „Byl to hlas mé ženy.“ „A co říkala?“ „Když mě na chvíli pustíš k volantu, budeš úplný anděl.“

Stojí Mojžíš na břehu Rudého moře a uklidňuje Izraelity: „Egyptané nás nedohoní. Nechám moře rozestoupit a přejdeme suchou nohou.“ Jeho tiskový mluvčí mu poklepe na rameno a šeptá: „Mojžíši, jestli se to podaří, tak ti o tom zaručuji půl strany v bibli.“

Kohn se prochází po křesťanském hřbitově a uvidí jej Roubíček jdoucí kolem. Vejde na hřbitov, jde ke Kohnovi a praví: „Kohn, co oni tady? U křesťanů?! Vždyť máme svůj vlastní, krásný, židovský hřbitov! Snad se tady nechtěj nechat pohřbít?!“ – „A proč by ne? Poslouchej, Roubíček – já jim něco povím. Prohlídnou si to tady! Těch hrobů, jak je to velké! A teď si představěj až TO přijde – kolik já tu budu mít místa, když všichni křesťani vstanou k poslednímu soudu!!!“.

Jde chlapík po poušti... Absolutní hic... Už ani nevidí... Ale najednou... STUDNA! Posbírání všech sil, rozběhne se směrem ke studni a křičí: „VOOOOOOOODAAAAAAA, VOOOOOOODAAAAAAA!“ A ze studně se ozve hlas: „Kdeeeeee?“